

Felháborodások és csalódások

Az előadóművészet sok esetben első látásra-hallásra arról ismerzik meg, hogy provokál. A Hétköznapi Csalódások nevű rockzenekar ebben elég erős. Olyannyira, hogy egy évtizedes működésük a feljelentések krónikája is lehetne.

A komlói alapítású Hétköznapi Csalódások nevet viselő zenei együttes 1990-es megalakulása óta sokakat irritál. Az is igaz, hogy a nem ritkán „szélsőbalosnak” címkézett zenészek nem mennek a szomszédba, nagyon finoman szólva, egy kis polgárpukkasztásért, ami azonban – vélik – a szabad véleményformálás kezeit nem lépi túl. Az biztos, hogy az interneten is olvasható, és (mint röpké közvélemény-kutatásom során kiderült) közszájon forgó szövegek sok esetben obszcének és kegyetlenséget sugallóak, függetlenül attól, hogy kedveltük/kedveljük-e Antall Józsefet, Torgyánt, Csukát vagy Orbánt. A közelmúltban a Független Ifjúság nevű kiscgazda szervezet tett ellenük feljelentést közösség

elleni izgatás miatt. A zenekar most pihen, illetve készül. Általában tavasszal és ősszel turnéznak (egy-egy rendezvényükön 200-500 fő csápol, főképp 14-20 évesek), s bár néha előfordul, hogy tiltakoznak szereplésük ellen, a nagy rendezvényeken, a Szigeten, az EFOTT-on szinte minden évben vendégeskednek, és több-kevesebb rendszerességgel külföldön is fellépnek, például Ausztriában, Jugoszláviában, Szlovéniában.

Ez utóbbi helyszínekre biztosan nem a szövegek miatt hívják őket, tehát az effajta zene után érdeklődő közönség kell, hogy találjon bennük érdekeset. Maguk a zenészek viszont mindenképp a szöveget helyezik előtérbe, mert mint egy korábbi

interjúban elhangzott: a szövegek alapján osztályozzák a többi bandát, és nem nagyon komálják „a semmitmondó, de piacképes közhelyeket”.

Megyeri Ferenc, a Hétköznapi Csalódások frontembere és szövegírója elkeseredetnek és tanácstalanoknak mondja magát.

– Ezek a ellenségeskedések időről időre ismétlődnek. Az a baj, hogy általában kiragadott sorokba kapaszkodnak bele, vagy olyan számokat

sorolnak fel, amik legfeljebb egy-egy régi garázs-koncertről készült kalózkazettán szerepelnek. Ma már nem játszuk őket, sőt, bizonyos értelemben úgy tekintünk rájuk, mint 18-20 éves fejjel elkövetett örültségekre. Hihetetlen, hogy ölésre való buzdítással vádolnak, mondjuk, engem, aki tíz éve vagyok vegetáriánus, egy hangyának nem tudnék ártani!

Megyeri, aki már csalódos ember, egyre nehezebben viseli, hogy – úgy

véli – a választási kampány részeként felszított, zenekar elleni támadás nyomán egyre-másra kapják a fenyegető, névtelen telefonokat.

– Mindez már oly módon idegesítő, hogy napok óta nem alszom. Nem is tudjuk, mit csináljunk. Jogi képviselőnk nincs, azt hittük, hogy a legutóbbi feljelentés után, amikor büncselekmény hiányában megszűnt az eljárás, pont került az ügy végére. De nem. Egyébként mért közösség elleni

izgatás, kérdem én, ha valaki nem szimpatizál a pápával? Mi semmilyen oldalt nem képviselünk, pártokkal nincs kapcsolatunk, csak a közönségünkkel. Szeretnénk dolgozni, de ilyen hangulatban nem a legideálisabb.

Megyeri Ferenc szerint rossz emlék

A sokat bíralt csapat

kek felélesztése, amikor a politika akar beavatkozni a kultúrába és pártok feljelentgetnek... Úgy véli, így felettebb nyitott kérdés, ki randalirozik a közéletben.

Az viszont biztos, hogy az együttesnek köszönhetően közös platformra került a kiscgazda egyesület és az SZDSZ, mert feljelentésüket még Domszky Gábor budapesti főpolgármester is üdvözölte, mondván, a szélsőségek ellen valóban tenni kell valamit.

M. K.

Kifogásolt szövegek

A Hétköznapi Csalódások kifogásolt, „nem hivatalos”, de teljesen publikus szövegeiből: „Álmomban a képzeletem túlment minden határon, Mehmet Ali Agca lett a legeslegjobb barátom. Fűvet szívunk, söröt vedellünk. Augusztus volt, meleg nyár. Szembe jött velünk az utcán a szentéletű János Pál! Refr.: Ne jöjjön el a te országod, ne legyen meg a te akaratom, sem az égben, sem itt a földön!”

Álom Csukáról: „Bizatta a nyilas csúrhét, játszotta a fajmagyart, de elfogyott a türelmem, és úgy levertem, mint a...”

(Megyeri Ferenc kommentárja: – Ezek a szövegek mind úgy kezdődnek, hogy „Álmomban a képzeletem túlment minden határon...”, tehát ez nem egy valós, tudatos érzés.)